

У Франції також планують розширювати мережу внутрішніх водних шляхів за рахунок будівництва каналів, які також повинні зв'язати французькі порти і річки з сусідніми державами.

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПЛАНУВАННЯ ПРОВЕДЕННЯ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

А. О. КОЗАК, здобувач рівня вищої освіти*
Миколаївський національний аграрний університет

Суттєве зростання уваги до процесів децентралізації найбільш спостерігається в після воєнні роки, особливо після світової війни, коли економічне зростання призвело до суттєвих державних витрат. Виникали сумніви з приводу продуктивності державного сектора і використання його потенціалу для підтримки постійних темпів в розвитку та зростанні економіки держави. Це привнесло до оптимального розподілу фінансових повноважень між різними рівнями державного управління у сферу наукових досліджень.

Ідея забезпечення регіонального розвитку є однією з обов'язкових для реалізації на субнаціональних рівнях в кожній європейській країні. Значний вплив на розвиток регіональної політики, яка набула ознак інноваційно-орієнтованої, розглядається як важлива складова в активізації інвестиційної активності, створення регіональних мереж взаємодії між підприємствами, забезпечення трансферту технологій, що в кінцевому випадку, повинно призвести до трансформації життєвого простору [1].

В Європейському Союзі децентралізація є невід'ємною ознакою управління. Вона включає в себе особливості розподілу обов'язків між країнами, інститутами в масштабах всього Союзу.

Країни ЄС знаходяться в стані пошуку ефективної моделі державного управління. Цей пошук який дає декілька варіантів, які відрізняються рівнем децентралізації. Потужні столичні і муніципальні адміністрації у Великобританії та Франції, федералізм в Німеччині, ефективна політична регіоналізація в Іспанії – і це не повний перелік прикладів моделей управління, які дають можливість врахувати інтереси громад та забезпечити загальний макроекономічний розвиток. Модель децентралізації витрат і централізації збору доходів були знайдені в Австралії, що дало можливість поліпшити вертикальний фіскальний дисбаланс та стабілізувати центральний, державний, і бюджети місцевого самоврядування [2].

Одним з найбільш результативних прикладів проведеної децентралізації є Польща. Процеси децентралізації відбувалися виходячи з того, що місцеве

* Науковий керівник – доктор економічних наук, професор М. В. Дубініна

самоврядування є невід'ємною частиною спільноти, яка живе і функціонує на певній території, відповідно, місцева влада повинна існувати в такій мірі, в якій це допомагає розвитку держави. Основні процеси трансформації полягали в: по-перше, формуванні вільного ринку (реформи передбачали формування ринкової економіки, яка базується на приватній власності); по-друге, демократизації (політичні зміни були спрямовані на її формування демократичної системи); по-третє, децентралізації (реформування системи державного управління фінансами). Ключовим чинником успіху реформи сфери державних фінансів в Польщі стало те, що обговорення змісту реформ відбувалося протягом тривалого проміжку часу та поступово збільшувався їх перелік. Саме тому, коли з'явилася політична воля, реформатори точно знали, що робити і децентралізація стала звичайною роботою, яка була зроблена політичною елітою та експертами[3].

Досвід країн в напрямку децентралізації це робота над удосконаленням нормативної бази децентралізації не припиняється й сьогодні. Основою цього є державний устрій країни та бюджетний федералізм, який проявився через швидке зростання бюджетів. Отже, децентралізація супроводжується удосконаленням податкової системи, забезпечення прозорості та стабільності, що сприяє підвищенню інвестиційної привабливості країни. Одним із ключових чинників є швидке впровадження фіскальної децентралізації, за рахунок проведення якої, створено умови для економічної децентралізації, що має позитивний вплив на економічний розвиток країни [4].

Роблячи висновок можна сказати, що представлені моделі: по-перше, дозволяють визначити етапність і наступність реформ, що відповідають моделі державного устрою країни, існуючій практиці міжбюджетних відносин та цілям, які ставляться на етапі реформування; по-друге, свідчать про варіантність підходів до проведення децентралізації у різних країнах. Дослідження досвіду різних країн дасть можливість зрозуміти умови, які є необхідними для того, щоб децентралізація мала позитивний вплив на розвиток всієї економіки. В Україні децентралізацію сприймають як серйозну реформу, що має забезпечити вирішення проблем розвитку держави. Для того, щоб децентралізація стала дієвою потрібно забезпечити реальне підвищення ефективності національного господарства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Куйбіда В., Ткачук А. Регіональна політика: правове регулювання. Світовий та український досвід./ за заг. ред. Р. Ткачука. К.: Леста, 2010. 224 с.
2. Світові моделі державного управління: досвід для України / за заг. ред. Ю. В. Ковбасюка, С. В. Загороднюка, П. І. Крайніка К.: НАДУ, 2012, 612 с
3. Колишко Р. П. Децентралізація публічної влади: історія та сучасні тенденції розвитку, *Вісник КНУ*. Серія «Міжнародні відносини». 2003. Вип. 27. С. 198–204